

Gennem organisationen Læger uden Grænser har Kurt Wolthers arbejdet under svære og grufulde forhold. Men den afgørende tilladelse lå på hjemmefronten

En læge uden grænser

AF ANNELISE MØLVIG
FOTO: GO-CARD
MICHAEL ELLEHAMMER

Kræfterne var der, og idealismen var der. Derfor meldte kirurg Kurt sig til "Læger uden Grænser", da han 64 år gammel havde solgt sin praksis. Men hjemme var grænsen klart optrukket:

"Det var en fast aftale, at jeg kun tog af sted, når min kone og vores tre piger accepterede det. Den aftale havde vi fra den allerførste tur," fortæller 78-årige Kurt Wolthers fra lænestolen i Lyngby ved København.

Da Kurt Wolthers var blevet godkendt af Læger uden Grænser gik det stærkt.

Han skulle til Srebrenica i Eksjugoslavien, men sad fast i Beograd i otte uger. De bosniske ledere, Karadzic og Mladic, ville ikke tillade, at Læger uden Grænser trådte ind over grænsen. Til sidst gav de sig. Otte dage senere faldt Srebrenica, og 8.000 muslimske mænd og drenge blev myrdet. Det var i juli 1995.

Ud over Beograd har han været i Angola to gange, to gange på Sri Lanka, en gang i Uganda, en gang i Somalia og en gang i Bosnien.

Familien sagde stop

I Somalia var Kurt sammen med en belgisk læge. De havde kun medicin til 100 tuberkuloseramte og kunne ikke få mere.

"Vi måtte vælge, hvem der kunne blive behandlet, og hvem der ikke kunne. Det er vanskeligt," siger han alvorligt.

I Sri Lanka blev han bange, da de tamilske tigre demonstrerede foran lægemens hus, fordi de ikke syntes, at lægerne gjorde nok. Men det var ikke derfor, at turen til Sri Lanka i 1998 blev hans sidste. Det var hustruen og døtrene, der sagde stop.

Kurt Wolthers kom hjem med voldsomme smerter og noget, der lignede en tropesygdom. Han lå isoleret på Rigsho-

Kirurg Kurt Wolthers lagde krop til en kampagne for nogle år siden. Han fik malet Læger uden Grænser's logo på sin brystkasse. På det tidspunkt var han 64 år og havde været udsendt til krige i Angola, Eksjugoslavien og Sri Lanka.

spitalet. Ingen kunne finde ud af, hvad han fejlede. I sidste øjeblik fandt man en stor udposning på legemspulsåren, der var tæt på at briste. Få timer senere var han opereret. Da han kom hjem, sagde hans piger: "Du kan tage til Grønland, der kan vi trods alt få at vide, om du er i live".

Det gjorde han. Fra de yderste steder på vestkysten i nord til det allersydligste.

"Da Læger uden Grænser fik Nobels fredspris i 1999, var jeg i Frederikshåb

(Paamiut, red.). Hele byen fej-

rede det, som om det var mig," griner han.

Kurt fortsatte med at tage vikariater i Grønland frem til 2005.

"Jeg gjorde op med mig selv, at nok gjorde jeg gavn, men andre gange gjorde jeg bestemt ikke gavn. De yngre læger beherskede it, og det har jeg aldrig fundet ud af," siger Kurt, der dog netop har fået en mobiltelefon af sine børnebørn. :

Læger uden grænser

Læger uden Grænser (Médecins Sans Frontières) er en international, humanitær nødhjælpsorganisation, der ikke er tilknyttet nogen stat. Den sender læger og sygeplejersker ud for at hjælpe ofre for krige, katastrofer, epidemier og træder til, hvor befolkningen ellers ikke kan få lægehjælp.

www.msf.dk